

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

นานาประเทศต่างให้ความสำคัญกับการศึกษาเช่นเดียวกับประเทศไทยที่ได้กำหนดให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาเป็นการเฉพาะเพื่อการพัฒนาการศึกษาของไทยให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม โดยที่การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมถึงการปลูกจิตสำนึกที่ถูกต้องและส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะและวัฒนธรรม ขณะที่สังคมยุคโลกาภิวัตน์ปัจจุบันได้มีการพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ ๆ ออกมาอย่างไม่หยุดยั้ง มีการศึกษาค้นคว้าและค้นพบองค์ความรู้ที่อยู่ตลอดเวลาเพื่อเชื่อมโยงข้อมูลข่าวสาร สารสนเทศ สร้างเป็นเครือข่ายสัมพันธ์ซึ่งกันและกันไปยัขนานาประเทศ ส่งผลให้เกิดกระแสผลักดันสังคมโลกให้แคบลงและไร้พรมแดนทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม ตลอดจนความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทำให้การจัดการศึกษามีการใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยพัฒนาวิธีการเรียนรู้ให้กับบุคลากรต่าง ๆ มากขึ้น ทำให้ประเทศไทยต้องแข่งขันกับประเทศอื่น ๆ ด้วยการรับเอาองค์ความรู้และเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้อย่างมากมายและกว้างขวาง เพื่อพัฒนาประเทศให้ก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลกที่ไร้พรมแดน การศึกษาจึงมีความสำคัญ และเป็นกระบวนการในการพัฒนาคนให้เป็นมนุษย์ที่มีคุณภาพ มีความรู้ ความสามารถเต็มตามศักยภาพ มีการพัฒนาให้สมดุลทั้งด้านสติปัญญา ร่างกาย จิตใจและสังคม เพื่อเสริมสร้างการพัฒนาและการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ การศึกษาจึงเป็นกระบวนการถ่ายทอดและเรียนรู้ในการที่จะสร้างสรรค์และพัฒนาคนทั้งในแง่ของความรู้ ความคิด ตลอดจนคุณธรรมและจริยธรรม เพื่อให้ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข สามารถสนองตอบทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ (อารีย์ พรหมเล็ก, 2553 : 1) และสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2551 : 2-3) โดยกล่าวถึงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) ได้กำหนดเป้าหมายในการพัฒนาคุณภาพคนให้สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลกาภิวัตน์ทั้งด้านเศรษฐกิจ การเมือง วัฒนธรรม โดยเฉพาะด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการสื่อสาร ที่เจริญรุดหน้าไปอย่างไม่หยุดยั้ง เกิดเครือข่ายเชื่อมโยงถึงกันภายในพริบตาทั้งด้านข้อมูล ข่าวสารและความรู้ ด้วยกลไกจากคอมพิวเตอร์อินเทอร์เน็ต โทรศัพท์ ซึ่งความรู้ในเรื่องนี้มีบทบาทความสำคัญ จนกลายเป็นกระแสความคืบหน้าเศรษฐกิจและสังคมโลก

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 หมวด 4 แนวการจัดการศึกษามาตรา 22-24 ได้กำหนดให้สถานศึกษาจัด

การศึกษาโดยยึดหลักที่ว่า ผู้เรียนทุกคนมีความรู้และสามารถพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด การจัดการศึกษาจึงต้องพัฒนาเรื่องความรู้และทักษะด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะ เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกปฏิบัติให้ทำได้ ทำเป็นและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างสมดุล รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ กระทรวงศึกษาธิการ, 2546 : 11-12) ดังนั้นในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา จึงต้องมุ่งเน้นให้นักศึกษาทุกคนได้เรียนรู้ เข้าใจและสามารถพัฒนาความก้าวหน้าทางนวัตกรรมด้านเทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) ให้เป็นสังคมแห่งความรู้ด้านเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาคนในสังคมให้มีความสามารถเลือกใช้เทคโนโลยีได้อย่างเหมาะสมทั้งในชีวิตประจำวันและเพื่อการพัฒนาประเทศต่อไป (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2551 : 15-16)

คอมพิวเตอร์เป็นนวัตกรรมทางเทคโนโลยีที่มีความสำคัญมากในยุคปัจจุบันที่นำมาใช้ในการสื่อสารและการจัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียนและนักศึกษาอย่างกว้างขวาง เพราะคอมพิวเตอร์เป็นเครื่องมือที่ทันสมัยโดยมนุษย์ได้สร้างขึ้นเพื่อใช้ผ่อนแรงกายและสมองในการทำงาน โดยใช้การป้อนข้อมูลต่าง ๆ หรือคำสั่งเข้าไปในเครื่องคอมพิวเตอร์ ซึ่งจะทำการประมวลผลและแสดงผลลัพธ์ของการประมวลผลออกมาให้ได้ตามที่ต้องการ (อิทธิญา อาจารย์ภา, 2556 : 29) โดยวรวิทย์ นิเทศศิลป์ (2551 : 211-215) ได้กล่าวถึงเครื่องคอมพิวเตอร์มีส่วนประกอบที่สำคัญคือ อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ (Hardware) ซึ่งเป็นอุปกรณ์ที่ใช้ในการรับข้อมูลประมวลผลและการแสดงผล โปรแกรมที่ใช้ในงานคอมพิวเตอร์ (Software) คือ Operating System หรือ OS เป็นโปรแกรมที่ทำหน้าที่เปิดเครื่อง เรียกใช้งาน ควบคุมการทำงานของทรัพยากรในเครื่องคอมพิวเตอร์ และทำหน้าที่ติดต่อผู้ใช้เพื่อให้สามารถใช้งานได้สะดวกตามที่ต้องการ ประกอบด้วย Operating System (ซอฟต์แวร์ระบบ) สำหรับใช้เปิดทำงานและควบคุมการทำงานของเครื่องคอมพิวเตอร์ และ Application (ซอฟต์แวร์ประยุกต์) ใช้งานประเภทต่าง ๆ ตามที่ผู้ต้องการใช้ และบุคลากรทางคอมพิวเตอร์ (People ware) คือ ผู้ที่ใช้ทำงานให้เครื่องทำงานตามที่ต้องการ และเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างมากเพราะจะต้องมีบุคลากรทางคอมพิวเตอร์เป็นผู้ออกแบบและพัฒนาระบบ ดังนั้น คอมพิวเตอร์จึงมีบทบาทสำคัญต่อการดำเนินวิถีชีวิตประจำวันสำหรับผู้ที่ใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษาและการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี ยังสามารถนำไปใช้ประโยชน์ให้กับตนเองหรือนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ โดยเฉพาะการพัฒนาด้านคอมพิวเตอร์ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วจากสื่อต่าง ๆ ที่หลากหลายผ่านทางข้อความ เสียง ภาพนิ่ง วิดีทัศน์และภาพเคลื่อนไหว ซึ่งจากผลการวิจัยเกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์ที่สะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิภาพของการจัดการเรียนการสอนและเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี (มนตรี วงษ์สะพาน, 2554 : 63)

จากการศึกษาผลการสอบประกันคุณภาพด้านคอมพิวเตอร์ ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2552 ถึง พ.ศ. 2557 ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ปรากฏว่ามีจำนวนผู้สมัครสอบประกันคุณภาพด้านคอมพิวเตอร์ จำนวน ผู้สมัคร 35,245 คน มีผู้สอบผ่านเพียง 13,825 คน คิดเป็นร้อยละ 39.23 เท่านั้น (การรายงานสรุปสถิติจากเว็บไซต์ comqa.nsr.u.ac.th) และจากรายงานประจำปีการศึกษา 2556 ของสำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ พบว่าสถิติผลการสอบประกันคุณภาพด้านคอมพิวเตอร์ ประจำปี 2557 ระหว่างวันที่ 1 ตุลาคม 2556 ถึงวันที่ 30 กันยายน 2557 พบว่า มีจำนวนผู้สมัครสอบทั้งหมด 6,177 คน โดยมีจำนวนผู้สอบผ่านเพียง 2,827 คน คิดเป็นร้อยละ 46.49 ของจำนวนผู้สมัครสอบทั้งหมด (รายงานประจำปี 2556, สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์, 2555 : 16)

เมื่อศึกษาถึงรายละเอียดของผลการสอบวัดความรู้ความสามารถด้านคอมพิวเตอร์ ของนักศึกษา ยังไม่เป็นที่น่าพอใจในประเด็นดังนี้ คือ ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ คุณสมบัติ และการใช้งาน ระบบปฏิบัติการ Windows และ โปรแกรมสำนักงาน ข้อมูลสารสนเทศ (Data/Information) ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับระบบเครือข่าย Internet กับชีวิตประจำวัน Web Browser และ World Wide Web e-Mail การประยุกต์ใช้งานโปรแกรม Microsoft Word 2013 และ การประยุกต์ใช้งานโปรแกรม Microsoft Excel 2013 ซึ่งเนื้อหาต่าง ๆ เหล่านี้ ปรากฏอยู่ในแบบทดสอบประกันคุณภาพด้านคอมพิวเตอร์ของนักศึกษาที่ทางมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์กำหนด และจากการวิเคราะห์ผลสอบของนักศึกษาพบว่า นักศึกษาจำนวนมากไม่ผ่านตามเกณฑ์ร้อยละ 60 ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด (เว็บไซต์ <http://comqa.nsr.u.ac.th> : หน้าหลักสูตรที่ใช้ในการทดสอบ)

จากการศึกษาสาเหตุที่นักศึกษามีความรู้ความสามารถทางด้านคอมพิวเตอร์ไม่เพียงพอ การสอบประกันคุณภาพด้านคอมพิวเตอร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์และเมื่อศึกษารายสาระแล้วพบว่า ในรายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ในปัจจุบัน ของมหาวิทยาลัย โดยศึกษาจากเอกสารประกอบการสอน วิชา 4000113 เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนรู้ 2 (Information Technology for Learning) มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ระหว่างปี พ.ศ. 2554 จนถึงปัจจุบันนี้ พบว่าสาระภายในเอกสารประกอบการสอนยังไม่ครอบคลุมกับสาระภายในระบบการประกันคุณภาพด้านคอมพิวเตอร์ตามที่มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์กำหนดไว้ และจากการสอบถามยังพบว่าอาจารย์ผู้สอนจะให้การสอนแบบบรรยาย เน้นทฤษฎี นักศึกษาไม่ได้ลงมือปฏิบัติเท่าที่ควร จึงอาจจะเป็นสาเหตุที่ทำให้นักศึกษามีความรู้ความสามารถไม่เพียงพอที่จะนำไปประยุกต์ใช้ในการศึกษาต่อในระดับที่สูง รวมทั้งนำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้อย่างเหมาะสม ตลอดจนไม่บรรลุเป้าหมายตามเกณฑ์การประกันคุณภาพด้านคอมพิวเตอร์ในระดับมหาวิทยาลัย

เพื่อให้มีความสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) จึงต้องมีการพัฒนาคุณภาพของนักศึกษาให้มีความรู้ ความเข้าใจและความสามารถในการใช้เทคโนโลยีทางด้านคอมพิวเตอร์ให้สามารถนำองค์ความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพและพัฒนาตนเองได้ต่อไป ซึ่งการพัฒนาความสามารถทางด้านคอมพิวเตอร์ให้กับนักศึกษาเป็นกระบวนการเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้เฉพาะด้านของบุคคล โดยมุ่งหวังเพิ่มพูนความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skill) และทัศนคติ (Attitude) อันจะนำไปสู่การยกมาตรฐานการเรียนรู้และการทำงานให้สูงขึ้น ทำให้บุคคลมีความเจริญก้าวหน้าด้วยการฝึกอบรมซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาบุคคล (สมคิด บางโม, 2556 : 13)

สำหรับแนวทางในการส่งเสริมความรู้ความสามารถด้านคอมพิวเตอร์นั้น นักวิชาการหลายท่านได้เสนอว่า การฝึกอบรมเป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอย่างมีระบบ เพื่อให้บุคคลเปลี่ยนแปลงความรู้ ทักษะและเจตคติหรือทัศนคติที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติงานอย่างใดอย่างหนึ่งจากการได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ในรูปของกิจกรรม โดยมุ่งหวังให้สามารถนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับจากการฝึกอบรมไปใช้ในการปฏิบัติงานทั้งในปัจจุบันและอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงควรกำหนดจุดมุ่งหมายของการฝึกอบรมให้ชัดเจนมากที่สุดเท่าที่จำเป็นไปได้ เพราะแต่ละกิจกรรมจะคาดหวังให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมทำอะไรได้บ้างภายใต้การเรียนรู้ที่ใช้ฝึกอบรมและมีมาตรฐานแสดงถึงระดับความรู้ความสามารถของผู้เข้ารับการฝึกอบรม (Buckley & Caple, 1995 : 23) ดังนั้น การฝึกอบรมจึงเป็นการจัดการความรู้ให้แก่บุคลากรในองค์กรหรือหน่วยงานภายใต้เงื่อนไขหรือข้อกำหนดที่ต้องการให้เกิดขึ้นที่จะช่วยให้เกิดการเสริมสร้างสมรรถนะของบุคคลในการปฏิบัติงาน เมื่อผู้ปฏิบัติงานมีข้อจำกัดทางด้านความรู้หรือทักษะทำให้ต้องการเสริมสร้างสมรรถนะนั้น เพื่อเชื่อมต่อช่องว่างของการเรียนรู้ที่จะนำไปสู่การปฏิบัติงานที่เกิดจากการขาดความรู้หรือทักษะนั้น (Silberman, 1998 : 1) ในการฝึกอบรมให้บรรลุตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของการจัดฝึกอบรมนั้น จำเป็นที่จะต้องมีการสร้างหลักสูตรในการจัดฝึกอบรมขึ้นภายในหลักสูตรมีองค์ประกอบที่สำคัญได้แก่ จุดมุ่งหมายเนื้อหา การนำหลักสูตรไปใช้ เทคนิคการฝึกอบรม หรือวิธีการจัดการฝึกอบรม และวิธีการประเมินผล (สมคิด บางโม, 2556 : 20) และในการฝึกอบรมที่มีระยะเวลาสั้นและจำกัด ควรใช้กลยุทธ์การสอนทางตรง ซึ่งเหมาะแก่การสอนที่เน้นการให้ข้อมูล ถ่ายทอดสาระวิชาเบื้องต้น ผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ด้วยการฟังหรือการทำกิจกรรมบางอย่าง องค์ประกอบเหล่านี้ สามารถพัฒนาความรู้ความสามารถให้แก่ผู้เข้ารับการอบรมได้ ดังเช่นผลงานวิจัยของ วริศรา ท้าวดี เรื่อง การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เรื่องการสร้างเว็บไซต์เพื่อพัฒนาธุรกิจสำหรับผู้ประกอบการซึ่งได้รับการส่งเสริมการประกอบอาชีพจากวิทยาลัยการอาชีพเกาะคา ผลการวิจัย พบว่า ผู้ประกอบการมีความรู้ความเข้าใจใน

การสร้างเว็บไซต์ก่อนและหลังฝึกอบรมแตกต่างกันอย่างมีนัยความสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการ พบว่า ผู้ประกอบการที่มีอายุ มีระดับการศึกษา มีจำนวนปีที่ประกอบธุรกิจ แตกต่างกันมีความรู้ความเข้าใจในการสร้างเว็บไซต์ ไม่แตกต่างกันและการประเมินความสามารถในการสร้างเว็บไซต์ มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการสร้างเว็บไซต์ของผู้ประกอบการพบว่า ผู้ประกอบการที่มีอายุ ระดับการศึกษา จำนวนปีที่ประกอบธุรกิจแตกต่างกัน มีความสามารถในการสร้างเว็บไซต์แตกต่างกัน ผู้ประกอบการที่มีความคิดเห็นว่า หลักสูตรฝึกอบรมโดยภาพรวม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับ มากที่สุด (รวีสรา ท้าวดี, 2550 : บทคัดย่อ)

ซึ่งจากผลการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและผลการวิจัยเกี่ยวข้องกับการสร้างและพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม ผู้วิจัยได้นำมาใช้ในการสร้างและพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเรื่อง คอมพิวเตอร์พื้นฐาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านคอมพิวเตอร์ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ สำหรับใช้ในการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้คอมพิวเตอร์เบื้องต้นของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ต่อไป

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายดังนี้

1. เพื่อสร้างและหาคุณภาพหลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง คอมพิวเตอร์พื้นฐาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านคอมพิวเตอร์ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

2. เพื่อทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง คอมพิวเตอร์พื้นฐาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านคอมพิวเตอร์ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์โดย

2.1 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการใช้หลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง คอมพิวเตอร์พื้นฐาน สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ กับเกณฑ์ร้อยละ 60

2.2 เปรียบเทียบทักษะด้านคอมพิวเตอร์หลังการใช้หลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง คอมพิวเตอร์พื้นฐาน สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ กับเกณฑ์ร้อยละ 60

2.3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อหลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง คอมพิวเตอร์พื้นฐาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านคอมพิวเตอร์ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักศึกษาที่ได้รับการฝึกอบรมด้วยหลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง คอมพิวเตอร์พื้นฐาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านคอมพิวเตอร์ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการฝึกอบรมสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60

2. นักศึกษาที่ได้รับการฝึกอบรมด้วยหลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง คอมพิวเตอร์พื้นฐาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านคอมพิวเตอร์ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ มีทักษะด้านคอมพิวเตอร์หลังการฝึกอบรม สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 60

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งการศึกษาตามวิธีดำเนินการวิจัย โดยกำหนดขอบเขตของการศึกษาแต่ละขั้นตอนออกเป็น 4 ด้าน คือ ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ขอบเขตด้านเนื้อหา ขอบเขตด้านตัวแปร และขอบเขตด้านระยะเวลาไว้ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 สร้างและหาคุณภาพของหลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง คอมพิวเตอร์พื้นฐาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านคอมพิวเตอร์ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นการหาคุณภาพของหลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง คอมพิวเตอร์พื้นฐาน จำนวน 5 ท่าน โดยมีคุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

1. ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ระเบียบวิธีวิจัย จำนวน 1 ท่าน กำหนดเกณฑ์คุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญ คือ

- 1.1 ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับระเบียบวิธีวิจัย จำนวน 1 ท่าน
- 1.2 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก
- 1.3 เป็นผู้มีความเต็มใจให้ความคิดเห็นในเรื่องที่วิจัย

2. ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 2 ท่าน กำหนดเกณฑ์คุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญ คือ

- 2.1 ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 2 ท่าน
- 2.2 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก
- 2.3 เป็นผู้มีความเต็มใจให้ความคิดเห็นในเรื่องที่วิจัย

3. ผู้เชี่ยวชาญด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยี จำนวน 2 ท่าน กำหนดเกณฑ์คุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญ คือ

- 3.1 ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยี จำนวน 2 ท่าน

3.2 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก

3.3 เป็นผู้มีความเต็มใจให้ความคิดเห็นในเรื่องที่วิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

หลักสูตรฝึกอบรมคอมพิวเตอร์พื้นฐานสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ประกอบด้วยความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอินเทอร์เน็ต ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับโปรแกรม Microsoft Office Word 2013 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับโปรแกรม Microsoft Office Excel 2013

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย ได้แก่ คุณภาพของหลักสูตรการฝึกอบรมเรื่องคอมพิวเตอร์พื้นฐาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านคอมพิวเตอร์ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

ขั้นตอนที่ 2 ทดลองใช้หลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง คอมพิวเตอร์พื้นฐาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านคอมพิวเตอร์ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรีภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2558 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัย ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรีภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2558 ได้มาจากวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster random sampling) โดยมีหน่วยการจับฉลากเป็นห้องเรียน ได้มา 1 ห้องเรียน จำนวน 32 คน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

หลักสูตรฝึกอบรมคอมพิวเตอร์พื้นฐานสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ประกอบด้วยความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอินเทอร์เน็ต ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับโปรแกรม Microsoft Office Word 2013 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับโปรแกรม Microsoft Office Excel 2013

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย ได้แก่

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การจัดกิจกรรมฝึกอบรมด้วยหลักสูตรฝึกอบรมเรื่องคอมพิวเตอร์พื้นฐานเพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านคอมพิวเตอร์ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

ตัวแปรตาม ได้แก่

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา
2. ทักษะด้านคอมพิวเตอร์ของนักศึกษา
3. ความพึงพอใจของนักศึกษาต่อหลักสูตรการฝึกอบรม

ขอบเขตด้านระยะเวลา

ผู้วิจัยได้กำหนดช่วงเวลาการดำเนินการอบรมตามหลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง คอมพิวเตอร์พื้นฐาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านคอมพิวเตอร์ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ เป็นจำนวน 2 ครั้ง รวมจำนวน 12 ชั่วโมงในการฝึกอบรม

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **หลักสูตรฝึกอบรม** หมายถึง มวลความรู้และประสบการณ์ด้านคอมพิวเตอร์พื้นฐานที่จัดทำขึ้นสำหรับผู้รับการฝึกอบรมที่สร้างขึ้นโดยจัดให้มีความสอดคล้องกับข้อมูลพื้นฐานด้านเนื้อหาเพื่อให้เพียงพอต่อความต้องการของนักศึกษา จึงได้นำมาจัดทำเป็นหลักสูตรฝึกอบรมเรื่อง คอมพิวเตอร์พื้นฐาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านคอมพิวเตอร์สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ซึ่งประกอบไปด้วยแนวการจัดการเรียนรู้ที่เป็นลายลักษณ์อักษรของหลักสูตรฝึกอบรม มีรายละเอียด คือ วัตถุประสงค์เนื้อหา การนำหลักสูตรไปใช้ และการประเมินผล

คู่มือการฝึกอบรมในหลักสูตรฝึกอบรม ประกอบด้วย คำนำ ส่วนประกอบ คำชี้แจงสำหรับผู้ให้การอบรม การเตรียมการฝึกอบรม ขั้นตอนการฝึกอบรม แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ โดยเป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์แบบออนไลน์ แบบทดสอบวัดทักษะปฏิบัติ แบบวัดความพึงพอใจโดยเป็นแบบวัดความพึงพอใจแบบออนไลน์

แผนการฝึกอบรมมีองค์ประกอบ คือชื่อเรื่อง จุดประสงค์เนื้อหากิจกรรมการฝึกอบรม สื่อ/วัสดุอุปกรณ์การฝึกอบรม การวัดและประเมินผล บันทึกหลังการฝึกอบรมภาคผนวก แผนการฝึกอบรม ซึ่งเป็นเอกสารประกอบการฝึกอบรมซึ่งหมายถึงรายละเอียดทางการจัดการเรียนรู้เป็นลายลักษณ์อักษรที่นำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับประกอบการฝึกอบรมด้วยหลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง คอมพิวเตอร์พื้นฐาน สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

2. ความสามารถด้านคอมพิวเตอร์ ประกอบด้วย

2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์พื้นฐานหลังการฝึกอบรม ซึ่งวัดได้จากแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีเนื้อหาตั้งนี้ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอินเทอร์เน็ต ซึ่งเป็นแบบทดสอบภาคทฤษฎี ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก

2.2 ทักษะด้านคอมพิวเตอร์ หมายถึง ผลคะแนนที่ได้จากการตรวจผลงาน วัดความสามารถในการปฏิบัติ ซึ่งวัดได้จากแบบประเมินผลงาน โดยนักศึกษาที่มีการลงมือปฏิบัติ ใช้โปรแกรมจัดการสำนักงานพื้นฐานเพื่อสร้างชิ้นงาน ดังนี้ การประยุกต์ใช้งานโปรแกรม Microsoft Word 2013 และการประยุกต์ใช้งานโปรแกรม Microsoft Excel 2013

3. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึก ความคิด ที่มีแนวโน้มในเชิงบวกแก่การแสดง พฤติกรรมต่อการฝึกอบรมภายหลังจากการฝึกอบรมด้วยหลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง คอมพิวเตอร์พื้นฐาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านคอมพิวเตอร์ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

4. เกณฑ์ร้อยละ 60 หมายถึง คะแนนที่เป็นตัวกำหนดเกณฑ์ของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะความสามารถด้านคอมพิวเตอร์ในการเรียนรู้ ฝึกอบรมตามหลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง คอมพิวเตอร์พื้นฐาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านคอมพิวเตอร์ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ โดยทำคะแนนได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60 ของคะแนนเต็ม

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้หลักสูตรฝึกอบรม เรื่อง คอมพิวเตอร์พื้นฐาน เพื่อเสริมสร้างความสามารถด้านคอมพิวเตอร์ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดฝึกอบรมนักศึกษาต่อไป และช่วยพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของนักศึกษา ซึ่งส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาสูงขึ้น และมีความพึงพอใจที่ดีต่อการเข้ารับการฝึกอบรม
2. พัฒนาความรู้ ความเข้าใจ และได้รับการพัฒนาความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์ของนักศึกษาอันจะก่อให้เกิดการเรียนรู้ต่อไป
3. เป็นแนวทางในการจัดการฝึกอบรมสำหรับผู้ให้การฝึกอบรมได้นำไปปรับใช้กับนักศึกษาคณะอื่นต่อไป